

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-97/16

José María Pérez Retamero
proti
TNT Express Worldwide Spain S.L. in drugim

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona)

„Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 2002/15/ES – Zaščita varnosti in zdravja delavcev – Organizacija delovnega časa – Cestni prevoz – Vozna oseba – Samozaposleni voznik – Pojem – Nedopustnost“

Povzetek – Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 2. marca 2017

Vprašanja za predhodno odločanje — Pristojnost Sodišča — Meje — Predlog za razlago določb prava Unije, ki se v sporu o glavni stvari očitno ne uporabijo — Neuporaba Direktive 2002/15 v sporu glede tožbe za izpodbijanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi — Nedopustnost

(člen 267 PDEU; Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/15, člena 1 in 3)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (delovno sodišče št. 3 v Barceloni, Španija), je nedopusten.

Iz ustaljene sodne prakse tako izhaja, da je zavrženje predloga nacionalnega sodišča upravičeno, zlasti če je očitno, da prava Unije v okoliščinah iz obravnavane zadeve ni mogoče uporabiti niti neposredno niti posredno (sodba z dne 7. julija 2011, Agafiței in drugi, C-310/10, EU:C:2011:467, točka 28).

V zvezi s tem je treba poudariti, na eni strani, da iz člena 1 Direktive 2002/15 izhaja, da je njen namen vzpostaviti minimalne predpise o urejanju delovnega časa za izboljšanje zdravja in varnosti oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, povečati varnost v cestnem prometu in uskladiti konkurenčne pogoje. Na drugi strani v skladu s členom 3 Direktive 2002/15 opredelitve pojmov, ki jih vsebuje zadnjenavedena, veljajo „v tej direktivi“. Razlaga pojmov „vozna oseba“ in „samozaposleni voznik“ iz člena 3(d) in (e) te direktive tako ne sme presegati področja uporabe navedene direktive.

Ugotoviti pa je treba, da se spor o glavni stvari, v katerem gre za tožbo za izpodbijanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ne nanaša na vprašanje v zvezi z urejanjem delovnega časa, temveč na to, ali je treba zadevno osebo opredeliti kot „vozno osebo“ in posledično kot zaposlenega za namene uporabe nacionalnega delovnega prava, zlasti zakonodaje s področja odpuščanja.

Zato je treba zaključiti, da spor, kot je ta v glavni stvari, ne spada na področje uporabe Direktive 2002/15 in da se pojma iz člena 3(d) in (e) te direktive zato za ta spor ne uporabljata.

(Glej točke 23, od 25 do 28 in 30 ter izrek.)